

Residenspalæet og Charlottenlund Slot angaar, vil det have sit Forblivende ved de Bestemmelser, der i Lov af 20. Marts 1868 om Apanage for Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl ere givne om dette Palæ og Slots Overlevering, Vedligeholdelse og Aflevering. — Ved de øvrige ovenfor nævnte Palæer og Slotte bliver den indre Vedligeholdelse at bekoste af Civillisten, Vedligeholdelsen paa Tag og Fag derimod af Statskassen. — Civillisten overtager Rosenborg Slots Driveri- og Blomsterhaver med alle dertil hørende Bygninger. Sidstnævnte Haver med alle dertil hørende Bygninger ville være at afgive uden Vederlag, saa snart Lovgivningsmagten maatte bestemme det. — Med Hensyn til samtlige, Staten tilhørende Møbler og Inventarier i de forskellige Slotte og Palæer — det saakaldte Statsinventarium — bliver at forholde efter den Ordning, der er foreskrevet ved allerhøjeste Resolution af 7. Januar 1862, og paaligger det Civillisten aarlig at afgive den Sum, som behøves til Statsinventariets Vedligeholdelse og dets Erstatning med nyt ifølge den nævnte Ordning. Samtlige til den kongelige Staldetat hørende Heste, Vogne, Staldrekvisiter og øvrige Inventarier overleveres til Civillisten efter lovlig Vurdering samt afleveres igen i sin Tid paa samme Maade. For saa vidt Værdien ved Afleveringen maatte findes at være ringere end ved Overleveringen, bliver det manglende at erstatte Statskassen af Civillisten eller Kongens Bo. — Kongen har lovmæssig Jagtret i samtlige Statsskove og paa de Staten tilhørende Søer under Domænerne. Civillisten afholder alle med Jagterne forbundne Udgifter. Det Vildt, som Kongen vil beholde, saavel som andre Naturalpræstationer af Statens Ejendomme, betales af Civillisten.

At Bernstorff Slot er opført mellem de Slotte, der henhøre under Civillisten, skyldes — efter hvad der oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget — et af Kong Christian den Niende i et Kodiciel af 30. Januar 1902 til hans Testamente udtalt Haab, at Lovgivningsmagten vilde give sit Samtykke til et af ham og af Dronning Louise inderlig næret Ønske, at Bernstorff Slot, naar begge Majestæterne vare afgaaede ved Døden, kunde overdrages til Prins Valdemar til Brug for ham for hans Livstid. Konseilspræsidenten knyttede hertil ved Forslagets Forelæggelse følgende Bemærkninger: „Jeg gaar ud fra, at Rigsdagen med Glæde imødekommer dette Ønske fra